

РЕШЕНИЕ № 150

гр. Перник, 14.09.2010 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на девети септември две хиляди и десета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря Т.М., в присъствието на прокурора Румяна Стефанова, като разглежда докладваното от съдията адм. дело №300 по описа за 2010 година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по чл. 145, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 7, ал. 9 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпаси (ЗКВВООБ).

Образувано е по жалба на Б.Н.П. *** срещу заповед № 57/07.06.2010 г. на Началник РУ на МВР гр. Трън. Със заповедта е отказано издаване на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие на жалбоподателя, тъй като не е доказана необходимост от това.

С жалбата се иска прогласяване нищожността на атакуваната заповед или отмяната ѝ като незаконосъобразна. Основните доводи са свързани с това, че липсват мотиви на административния акт и не е ясно коя от хипотезите на чл.16 от ЗКВВООБ е приложена.

Ответникът по жалбата - Началникът на РУ на МВР гр. Трън, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата. Излага твърдение, че не е доказана необходимостта от издаване на разрешение за съхраняване, носене и употреба на огнестрелно оръжие на жалбоподателя.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник дава заключение, че жалбата е допустима, но неоснователна. Заповедта е издадена от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при спазване на изискванията на закона и следва да бъде потвърдена. Жалбоподателят не е доказал необходимост от издаване на разрешение за съхранение и носене на огнестрелно оръжие.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

За да бъде законосъобразен на първо място административният акт трябва да бъде издаден от компетентен орган. Към датата на постановения отказ следва да се провери и компетентността на административния орган. В разпоредбата на чл.41, ал.1 от ППЗКВВООБ, в сила към момента на издаване на заповедта, са изброени компетентните длъжностни лица. Сред тях е посочен и Началника на РУ по постоянния адрес на лицето, което иска разрешение. Безспорно е при тази редакция на закона, че към 07.06.2010 г. Началника на РУ на МВР Трън е разполагал с

регламентирана от закона възможност да се произнесе по искането на Б.П.. Ето защо решаващият състав приема, че атакуваната заповед е издадена от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия и при наличие на законоустановените материалноправни предпоставки за това.

Производството пред административния орган е образувано по искане на жалбоподателя Б.Н.П. с вх. № 671/14.05.2010 г., направено по реда на чл. 41, от Правилника за прилагане на Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите (ППЗКВВООБ) за издаване на разрешение за закупуване на късо огнестрелно оръжие.

В искането не е посочено, за какво е необходимо на жалбоподателя оръжие. Записано е само къде и как ще се съхранява то. В административната преписка са приложени доказателства за това че лицето не е осъждано/свидетелство за съдимост/, срещу него няма започнало наказателно производство за умишлено престъпление от общ характер/служебна бележка рег.№937/26.03.2010 от Следствен отдел Перник/ и е психично здраво /медицинско свидетелство от 25.03.2010 г./.

Изпълнението на формалните изисквания на закона не обвързва административния орган да издаде поисканото разрешение, ако не е налице необходимост от неговото придобиване. В случая необходимостта от придобиването на огнестрелно оръжие не е убедително обоснована и доказана от жалбоподателя, както пред административния орган, така и в хода на съдебното производство.

Жалбоподателят е притежавал разрешение за носене и съхраняване на гореописаното оръжие, чийто срок е изтекъл. Съгласно чл. 5, ал. 1 от ППЗКВВООБ, разрешенията за съхраняване, носене и употреба на огнестрелно оръжие се издават за срок от три години. Разрешенията могат да се подновяват за сроковете, за които се и издават, като документите за подновяване се представят в определен срок, преди изтичане на срока на разрешението. Такова искане пред административния орган не е правено. С изтичане на срока правното действие на разрешението се прекратява, и правото на адресата на акта се погасява. Новото разрешение се издава в самостоятелно производство, след установяване наличието на законовите предпоставки за това.

Разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от приложимия ЗКВВООБ урежда предпоставките, при които разрешения не се издават, а издадените се отнемат, като едно от тях е недоказаната или отпаднала необходимост от издаването им. Нормата на чл. 41, ал. 2 от ППЗКВВООБ също предписва, че в искането за издаване на разрешение трябва да се обоснове необходимостта от издаването му.

Изпълнението на нормативните изисквания, според които лицата не следва да са осъждани или срещу тях да има започнало наказателно производство за умишлено престъпление от общ характер, да са психично здрави, да са завършили курс и да са положили изпит за безопасно боравене с огнестрелно оръжие (Арг.: чл. 41, ал. 2, т. 2, 3, 4 и 7 от ППЗКВВООБ), не обвързва компетентния орган със задължение да издаде поисканото разрешение, ако няма необходимост от неговото придобиване.

Обосноваването на необходимост от носенето и употреба на оръжие е въведено като елемент на искането за издаване на разрешение и в текста на чл. 41, ал. 2 от ППЗКВВООБ. Анализът на цитираните правни норми налага извода, че основна предпоставка за издаването на разрешение за дейностите по закона е наличието на необходимост.

Оспорената заповед, обективира отказ да бъде издадено разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие и е постановена по реда на чл. 16, ал. 1, т. 4, предл. 2-ро от ЗКВВООБ, като в мотивите на акта изрично е цитирано основаниято "недоказана необходимост".

Хипотезата "недоказана необходимост" е налице при първоначално издаване на разрешение и в случаите, когато срокът на издадено такова е изтекъл и по същество се

издава ново разрешение, т. к. законодателят не е регламентирал изрично възможност за продължаване на срока на вече издадено разрешение. В контекста на нормативното предписание и с оглед липсата на посочени каквито и да е фактически твърдения и представени доказателства за необходимост от снабдяване с оръжие, административният орган обосновано е приел в мотивите на заповедта си, че не са налице предвидените по закон предпоставки за постановяване на разрешителен административен акт по заявлението на Б.Н.П..

В искането и приложените към него документи следва да се съдържат конкретни факти и обстоятелства, респективно - аргументи, които да налагат извод относно необходимостта лицето да притежава огнестрелно оръжие. Не е достатъчно лицето само да твърди такава необходимост, а да обоснове същата предвид изричната разпоредба на чл. 41, ал. 2 ППЗКВВОб. Законът е възложил в тежест на лицето, подало заявлението, да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него.

По подаденото искане с вх. № 671/14.05.2010 г. административният орган е провел производство, направил е проверка и анализ на представените доказателства и е стигнал до обоснования извод, че необходимостта от носене на огнестрелно оръжие не е доказана.

В докладната записка и обжалвания отказ са изложени фактическите и правни основания, въз основа на които административният акт е издаден, поради което същият е съобразен с изискванията на чл. 59, ал. 1, т. 4 АПК. В случая, са налице фактическите предпоставки за осъществяването от административния орган преценка, че от жалбоподателя не е доказана необходимост от носене и съхранение на оръжие, съставляващи основание за отказ по чл. 16, ал. 1, т. 4 ЗКВВОб и отговарящи на посоченото в акта правно основание за издаването му.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен, а подадената жалба, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, **Административен съд - Перник**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б.Н.П. *** срещу заповед № 57/07.06.2010 г. на Началника на РУ на МВР гр.Трън, с която му е отказано издаване на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: /п/